

BLAZE TĚM, KTERÍ TOUŽÍ ŽÍT, JAK SI BŮH PŘEJE

Introit: Žalm 42:2-3

1. čtení: Matouš 13:24-30 (Program pro děti)

Hlavní čtení: Matouš 5:3-6

3. čtení: 2. Petrova 3:13-14

1) BLAZE TĚM, KTERÍ TOUŽÍ...

Milí bratři, milé sestry,
dostáváme se společně na začátek Ježíšova Kázání na hoře. Na první tři Kristova blahoslavenství jsem už mezi vámi kázal. Proto dnes budeme probírat v pořadí čtvrté blahoslavenství. Ještě jednou si ho připomeňme, tentokrát z Bible kralické:

- **Blahoslavení, kteříž lačněji a žízněji spravedlnosti, nebo oni nasyceni budou.** (Mt 5:6)

Tento výrok zní na první poslech velmi srozumitelně. Každému hned dojde, že Ježíš zde mluví obrazně. Vždyť spravedlnost není totéž co řízek, aby s ní člověk dokázal zaplnit svůj žaludek a zahnat skutečný hlad. Spravedlnost není ani vychlazená desítka, abychom s ní uhasili žízeň.

Je tedy zřejmé, že Ježíš tím hladem a tou žízní myslí něco jiného. Touhu. Obrovskou touhu. Velké odhodlání. Ambici. Nasměrování života.

Kristus tedy vlastně říká: *Blaze těm, kteří touží po spravedlnosti. Blaze těm, kteří prahnou po spravedlnosti – tak jako člověk na poušti prahne po doušku vody. Blaze těm, kteří po spravedlnosti dychtí stejně, jako dítě v Africe po kůrce chleba.* Ano, schválně uvádím tak otřesný příklad. Ježíš totiž myslí na veliký hlad. A velikou žízeň. Na to, co v extrémním případě ohrožuje náš holý život. Tedy na trochu jiné tělesné strádání, než jen prázdný žaludek a suché rty po odpolední procházce.

Když během 1. světové války bojovali v Palestině vojáci z Británie, Austrálie a Nového Zélandu proti Turkům, jednou se při útoku dostali hodně daleko od svých zásob vody. Vojáci začali po čase strádat. Vysušená ústa a napuchlé rty – to byl jen začátek. Následovaly ukrutné bolesti hlavy, malátnost, mdloby, krví podlité oči, halucinace. Mnozí začali na dehydrataci umírat. Vojáci věděli, že s takovou musí do večera ovládnout nedaleké zdroje vody – a pít. Nebo zemřou. Nakonec se jim to s vypětím všech sil podařilo. Jeden důstojník z tohoto otřesného zážitku vyvodil toto duchovní ponaučení: „*Věřím, že my všichni jsme se při tomto tažení naučili naši první skutečnou biblickou lekci. Kdybychom měli takovou žízeň po Bohu, po spravedlnosti a po jeho vůli v našich životech, kdybychom měli v sobě tuto šílenou a stravující touhu po Bohu, jak bohatí na ovoce Ducha bychom asi byli?*“

Milí bratři, milé sestry, podle Pána Ježíše bychom měli mít přesně takovou touhu po spravedlnosti: Obrovskou, prvořadou touhu, která všechno ostatní odsunuje na druhou kolej.

Jak žalmista vyznává:

- ² *Bože, tys Bůh můj! Hledám tě za úsvitu, má duše po tobě žízni. Mé tělo touhou po tobě hyne ve vyschlé, prahnoucí, bezvodé zemi.* ³ *Proto tě vyhlížím ve svatyni, chci spatřit tvoji sílu a slávu;* ⁴ *tvé milosrdenství je lepší než život, mé rty tě chválí zpěvem.* (Ž 63:2-4)

2) ... ŽÍT TAK, JAK SI BŮH PŘEJE

Dobře. To je tedy jasné. Ale právě teď nastává komplikace. Co Pán Ježíš myslí tou spravedlností? Už víme, že máme po spravedlnosti toužit. Ale co je to ta „spravedlnost“?

a) Někoho by mohlo napadnout, že zde Ježíš volá: *Blaze vám všem, kteří toužíte po spravedlnosti pro sebe. Blaze vám, kteří dychtíte po Božím zastání. Blaze vám, kteří si přejete, aby Boží mlýny mlely – když už pomalu, tak alespoň jistě.* Soused mi kdysi ukradl kus pole. Tak já toužím po tom, aby mně to zaplatil. Nebo aby mně to vrátil. Nebo aby se mu tam alespoň dvacet let nic neurodilo.

Prostě aby se mě můj Bůh zastal. Nebo: Příbuzní mě pomlouvají. Vykládají o mně, co není pravda. A já si přeji, aby je někdo usvědčil ze lži. Nebo aby alespoň na vlastní kůži brzy zjistili, jak pomluvy bolí. Tedy: Toužím po tom, aby mi Bůh sjednal spravedlnost. Bratři a sestry, to je jistě veliké biblické téma, o kterém se mluví na mnoha místech Písma. Ale o tom dnes Ježíš nemluví.

b) Uvedu ještě jeden nepřiměřený výklad. Naši reformační otcové vykládali tento Ježíšův výrok za základě učení apoštola Pavla. Nasadili si brýle listu Římanům – a skrze ty brýle se dívali na toto Ježíšovo blahoslavenství. V té „spravedlnosti“ tedy viděli ospravedlnění pouhou vírou na základě Boží milosti. Jakoby Ježíš vyhlášoval: *Blaze vám, kteří si přejete, aby vás Bůh ospravedlnil. Aby vás před svou tváří prohlásil za spravedlivé – na základě oběti svého Syna Ježíše. Aby vám odpustil váš hřích.* Tento výklad ovšem nezapadá do rámce Matoušova evangelia. O touze po Božím ospravedlnění zde Ježíš také nemluví. I když samozřejmě promlouvá ke svým učedníkům - všech věků a generací. Tedy k těm, za které na Golgotě umíral. K těm, kterým jednou provždy smazal jejich hříchy na svém kříži. K těm, které před svým Otcem ospravedlnil a kterým umožnil tento nový život ve víře přijmout. Ale těmto svým učedníkům dnes neříká: *Přejte si, aby vás Bůh ospravedlnil.*

c) Ale spíš: *Blaze vám, když toužíte žít spravedlivě. Blaze vám, když dychtíte po životě, který se Bohu líbí. Blaze vám, když umíráte touhou žít tak, jak si Bůh přeje. Blaze vám, když se snažíte žít tak, abyste oslavovali Boha svými skutky, slovy i myšlenkami.*

Dnes tedy nejde o Boží spravedlivé jednání v náš prospěch. Nejde ani o to, aby se nás Bůh zastával, když se nám daří zle. Ani o to, aby nás ospravedlnil z hříchu. Jde o naši vlastní spravedlnost před Bohem. O náš spravedlivý život před Hospodinem. Touto spravedlností si samozřejmě nemám chtít Boha naklonit na svou stranu. To přece není třeba! On už se ke mně v Kristu přiklonil. Spravedlivým životem si nemáme získávat Boží přízeň. To vůbec nemáme zapotřebí. Vždyť Bůh si nás v Pánu Ježíši zamiloval dřív, než jsme si my zamilovali jeho. Bylo by to od nás stejně naivní, jako když si dítě chce svým hodným chováním získat přízeň své maminky. A přitom zapomíná na to, že matka jej milovala už před jeho narozením.

Z této Bohem darované spravedlnosti má ale vyrůstat náš život, který je v souladu s vůlí našeho spravedlivého Boha. Ježíš tedy dnes prohlašuje: *Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po takovém jednání, mluvení a myšlení, které oslavuje Boha a vzdává mu čest. Jednoduše: Žijte s Bohem. Ve shodě s jeho vůlí. V souladu s jeho slovem. Tedy s Biblií.*

d) A musíme si při tom uvědomit, že Pán Ježíš nás dnes zve k životu, který on sám vedl. Jen vzpomeňme: Když Jan Křtitel odmítal Ježíše pokřtít v řece Jordánu, když se z tohoto Bohem svěřeného úkolu snažil vykrotit, Ježíš mu řekl:

- *"Připust' to nyní; neboť tak je třeba, abychom naplnili všechno, co Bůh žádá." (Mt 3:15)*

V překladu Kralické bible:

- *Dopust' tak; neboť tak sluší na nás, abychom plnili všelikou spravedlnost. (Mt 3:15)*

Je třeba, aby naplnili celou spravedlnost. Tedy: Všechno, co po nich Bůh žádá. To je jejich úkol. Jan to naplní tak, že bude ohlašovat příchod Mesiáše. Ježíš zase tak, že podstoupí všechno potřebné pro naše vykoupění. I smrt na kříži, což právě křest v Jordánu tehdy měl zobrazit a předpovědět.

To je tedy Kristova vášeň: Žít podle Boží vůle. Hned na poušti řekne Satanovi:

- *"Je psáno: 'Ne jenom chlebem bude člověk živ, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.'" (Mt 4:4)*

Kéž bychom tato Kristova slova používali právě ve chvílích, kdy se nás ten Zlý snaží stáhnout na svou stranu... Pán Ježíš tedy chce konat Hospodinovo slovo. Ne jen Boží slovo znát. Ale i žít podle něj. Tím chce zahánět svůj hlad. Tím se chce živit: Naplňováním toho, co Bůh žádá. Totéž v podstatě řekne samařské ženě u Jákobovy studny:

- *Můj pokrm jest, abych činil vůli toho, který mě poslal, a dokonal jeho dílo. (J 4:34)*

A po nás - po svých učednících - Pán Ježíš žádá úplně to samé: Abychom hladověli a žíznili po spravedlnosti. Abychom jedli a pili to, co Bůh přikazuje. Abychom toužili žít tak, jak si Bůh přeje.

Ve svém Kázání na hoře nás takto Pán Ježíš vyzývá ještě dvakrát:

- ³³ *Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno. (Mt 6:33)*

A že to nebude zrovna lehké, to je zřejmé z jiného Ježíšova příkazu:

- ²⁰ *Neboť pravím vám: Nebude-li vaše spravedlnost o mnoho přesahovat spravedlnost zákoníků a farizeů, jistě nevejdete do království nebeského. (Mt 5:20)*

Milí bratři a milé sestry, to je výzva! Výzva pro nás, kteří jsme už zapomněli na tu naši někdejší odevzdanost Pánu Ježíši Kristu. To je napomenutí pro nás, kteří jsme postupně poztráceli chuť a odhodlání jednat podle Božího slova. A za vrchol svého křesťanského života pokládáme návštěvu nedělních bohoslužeb, modlitbu před jídlem a před spaním – a k tomu obecně slušný život. Tímto blahoslavenstvím Kristus nás všechny duchovně budí. Třepe s námi, abychom se probrali a opět prožili tu spalující touhu: Žít podle Boží vůle. Odvrátit se od svých vlastních hříchů. Prosit o sílu změnit kurz našeho života. A začít v mnoha ohledech znovu a jinak. I za cenu toho, že se nám druzí lidé budou smát. Nebo nám nebudou věřit, že to s následováním Pána Ježíše tentokrát myslíme vážně.

e) Bratři a sestry, Kristus dnes burcuje všechny ty sebe-spokojené „farizeje“, kteří si myslí, že žijí přesně tak, jak mají. Všechny, kteří se domnívají, že jsou už dávno dobří a spravedliví. A proto po životě ve spravedlnosti netouží. Oni tak přece žijí – na rozdíl od ostatních! (viz L 18:9-14)

Pán Ježíš ale promlouvá také do srdce těch, kteří si zvykli na svou neschopnost žít podle Božího slova. Vzdali to. Už si ze svého hříchu nic nedělají. Zvykli si na něj. Je jim v tom vlastně dobře. A však co?! Pán Bůh jim přece všechno odpustí, ne? Tak proč by měli toužit po změně? Proč by měli toužit po životě ve spravedlnosti? Vždyť toho stejně nelze dosáhnout v tomto hříšném těle.

Bratře a sestro, který typ křesťana jsi ty sám? Ke kterému z těchto dvou typů máš v tuto chvíli blíže? A víte, co? Ono je to nakonec vlastně jedno. Protože ani sebe-spravedlivý farizeus, ani se sebou smířený hříšník netouží po životě ve spravedlnosti.

A proto je oba Kristus dnes budí svým slovem: *Začněte dnes toužit po životě, který bude vašeho Boha oslavovat. Jistě se vám to nebude dařit úplně bezesbytku – žít tak, jak Bůh žádá. Ale smíte, ba musíte v tom růst – vy všichni, za které jsem na Golgotě obětoval svůj život!*

To mně připomnělo dvě historiky. Ta první: Jednou našel americký filosof John Dewey svého syna v koupelně. Ten se tak čachtal, že celá podlaha byla pod vodou. Pan profesor začal přemýšlet, snažil se pochopit celou situaci. Po nějaké době na něj promluvil jeho syn: *Tati, teď není čas na filosofování. Teď je čas vytírat.*

A teď ta druhá: Abraham Lincoln údajně rád říkával, že okamžitě najde nespočet lidí, kteří jsou pro jejich věc ochotni být se do poslední kapky krve. Ale prý je velmi těžké najít někoho, kdo bude ochoten prolít tu první kapku krve. Kdo s tím vším bude chtít začít.

Bratři a sestry, slyšme to všichni: Dnes je ten pravý čas vzít vážně Ježíšova slova a začít žít podle Boží vůle. Začít Pána Ježíše skutečně následovat. Ne: Až jednou. Ne: Zítra. Dnes je ta pravá chvíle.

3) ...TI BUDOU NASYCENI

A těm, kteří toto všechno vezmou vážně, Ježíš na závěr slibuje: *Vy budete nasyceni. Vy budete naplněni. Vy budete plní.* Čeho? No, přece Boha samého! Vy, kteří prahnete po životě ve spravedlnosti, budete jednou naplněni Boží přítomností.

Podle slov žalmisty:

- ¹⁵ *Já však ve spravedlnosti uzřím tvoji tvář, až procitnu, budu se sytit tvým zjevem.* (Ž 17:15)

Až procitneme v Božím království, budeme se sytit pohledem na Boží spravedlivou tvář. Čeká nás tedy neskonalé a nekonečné blaho! A s tím úzce souvisí, že přece v naději čekáme nové nebe a novou zemi, ve kterých bude přebývat spravedlnost. Izajáš prorokuje:

- ¹⁶ *I na poušti bude přebývat právo a v sadu se usídli spravedlnost.* ¹⁷ *Spravedlnost vytvoří pokoj, spravedlnost zajistí klid a bezpečí navěky.* (Iz 32:16-17)

A apoštol Petr vyznává:

- ¹³ *Podle jeho slibu čekáme nové nebe a novou zemi, ve kterých přebývá spravedlnost.* (2Pt 3:13)

Takže: Kdo si počká, ten se dočká. Kdo bude zde stále znovu toužit po životě podle Božího slova, ten se jednou dočká. Ten jednou bude žít věčně - v blízkosti svatého Boha. A v novém stvoření, které už žádným hříchem a žádnou nespravedlností narušené nebude.

Modleme se: *Pane Ježíši Kriste, ty jsi nedostižným vzorem touhy žít podle Boží vůle. A právě tímto svým poslušným životem jsi nás vytrhl ze života v hříchu a zažehl jsi v nás touhu žít jako ty. Pane Ježíši Kriste, prosíme tě: Odpusť nám, že v tom často selháváme a žijeme dál podle starého způsobu života. A posiluj nás – jak svým slovem, tak svým Duchem -, abychom měli stále větší potřebu žít ve shodě s Boží vůlí. Amen.*